

РЕШЕНИЕ

№ 3202

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6755** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба Р. К. М.-В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място] [улица], ет.4, ап.8 срещу Решение № 1040-21-573 от 08.06.2021г. на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № РВ-3-21-00878977 от 12.02.2021г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ – С. -град, с което на жалбоподателката е разпоредено възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 22.08.2017г. до 03.11.2017г. в размер на 2 642,78 лв.- главница.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че АО въз основа на какво е разпоредено възстановяване на получените парично обезщетения за временна неработоспособност. Твърди, че неизпълнените задължения на осигурителя да внесе осигуровки, съответно установяването на задължения на работодателя не е основание за възстановяване на отпуснати парични обезщетения за временна неработоспособност. Възразява се също, че евентуално допуснати нарушения от осигурителя не следва да рефлектират върху правата на осигуреното лице. Жалбоподателя заявява, че притежава качеството на осигурено лице по смисъла на §1 т.3 от ДР на КСО, твърди че действително има изслужено време по трудово правоотношение по смисъла на §1 т.12. от КСО, твърди,

че неправилно е установена фактическата обстановка в хода на проверката, поради което и Решение № 1040-21-573 от 08.06.2021г. на Директора на ТП на НОИ -С. град с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00878977 от 12.02.2021г. на Ръководителя на контрол по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град следва да бъде отменено.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. град в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли жалбата да бъде отхвърлена, като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на [фирма], от страна на дружеството са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с № E20170891544 (периода на временна неработоспособност определен с болничния лист е от 22.08 2017 г. до 04.09.2017 г. вкл.), № E20178733232 (периода на временна неработоспособност определен с болничния лист е от 05.09.2017 г. до 04.10.2017 г. вкл.) и № E20171592447 (периода на временна неработоспособност определен с болничния лист е от 05.10.2017 г. до 03.11.2017 г. вкл.).

В данните, подадени от [фирма]. ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за лицето за периода от 22.08.2017 г. до 03.11.2017 г. вкл., като осигурено лице по трудов договор са отразени дни в болнични.

След изчислението на паричното обезщетение за временна неработоспособност по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО), по горепосочените болнични листове, на Р. К. М. В. е изплатено парично обезщетение за 47 работни дни в общ размер на 2 642,78 лв.

При осъществявания контрол относно изплащането на парични обезщетения от ТП на ПОИ са установени множество фирми - осигурители, подавали уведомления по чл. 62. ал. 5 КТ за сключени трудови правоотношения и данни по чл.5, ал.4 от КСО за осигурени от тях лица върху максимален осигурителен доход, без да са внесени дължимите осигурителни вноски и без да са налице данни за осъществявана от тях стопанска дейност, което е довело до неоснователно изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, бременност, раждане и майчинство, безработица и отпускане на пенсии в максимални размери съобразно декларирания доход и са нанесени щети на фондовете на ДОО. Сред тези фирми е и [фирма], като за ограничаване на щетите на фондовете на ДОО, на дружеството е извършена проверка.

С оглед изясняване на всички факти и обстоятелствата по случая, НОИ извършва проверка по разходите на ДОО в [фирма], при която е установено:

Видно от данните в Търговския регистър от 18.02.2011 г. е вписано дружество [фирма] с едноличен собственик на капитала и управляващ А. В. Д.. Съгласно вписване от 04.12.2015 г. в ТП дружеството се преименува на [фирма] и е с нов едноличен собственик и управител - И. Д. И. (по данни от ГР лицето е

собственик/управител на 60 дружества), същото е с адрес на седалище [населено място]. кв. Н., [жилищен адрес]. ап.58. След извършена проверка в И. „Население“ при ГД „ГРАО“ се установи, че И. Д. И. е с постоянен и настоящ адрес [населено място]. кв. Н., бл.112. ет.12. ап.58. Предмет на дейността на дружеството е кастинг, филмово производство, рекламни, информационни и програмни услуги, комисионерска дейност, покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, транспорт на хора и товари в страна и чужбина, лизингова дейност, дейност на търговско представителство и посредничество, сделки с интелектуална собственост, външно икономическа дейност, както и всяка друга дейност, незабранена от българското законодателство. В ТР не са публикувани годишни финансови отчети за извършвана дейност - приходи и разходи от страна дружеството след 2013 г. При извършена справка в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ е установено, че от месец октомври 2016 до месец февруари 2019 г. вкл., няма данни за внесени дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към дата на настоящата проверка задължен пътя за декларираните в регистъра на трудовите договори по трудови договори са в размер на 17523.39 (изчислен по подадените данни по чл.5. ал.4 от КСО в ГД на НАП). Въз основа на издадена заповед за ревизия № ЗР-5-21-00816360/09.09.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, от контролните органи на ТП на НОИ С. град са предприети следните действия: Посетен е адреса на седалище/личния адрес на управителя- [населено място], р-н Н., бл. 112. ет. 12, ап. 58. като не е осъществен контакт с управител или представител или служител на дружеството, съставен е и протокол за посещение № ПТ-5-21-00816368/02.07.2020 г. За осъществяване на контакт с И. Д. И. в предходни/паралелни проверки многократно е търсено съдействие и от органите на СДВР през годините, но такъв не е осъществен. С цел установяване наличие или липса на извършвана стопанска дейност дружеството с писмо изх. № 1043-21-101 #49/11.06.2019 г. е уведомена ТД на НАП -- С. град за предприемане на действия по реда на ДОПК.

В отговор вх. № 1043-21-101 #59/04.07.2019 г. от ТД на НАП - офис "Н." ни уведомяват, че съгласно данните съдържащи се в ИС на НАП за [фирма] има подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО за периода 2011 г. - 2015 г. вкл. с декларирани приходи . разходи и счетоводна печалба, за периода 2016 - 2019 г. вкл. няма подавани ГДД по чл.92 от ЗКПО и Годишни финансови отчети. Няма данни за регистрирани фискални устройства и търговски обекти. Дружеството е регистрирано по ЗДДС от 23.12.2011 г. и е deregистрирано от 13.06.2016 г. Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода след януари 2016 г. са подавани по електронен път с КЕП на името на И. Д. И..

От страна на контролните органи на ТП на НОИ - С. град на основание чл. 44-46 от АПК и чл. 108. ал. 2 от КСО до всички лица, за които дружеството е подавало уведомления за сключени и/или прекратени трудови договори и за които е подавало осигурителни данни, са изпращани двукратно писма за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактическата обстановка, относно упражняваната от тях трудова дейност в [фирма], свързана с възникването на осигуряването им по смисъла на чл. 10. ал. 1 от КСО и § 1. т. 3 от ДР на КСО, включително и до Р. К. М.- В.. Изпратените писма до Р. К. М. - В., са се върнали в цялост с гриф "отсъства". През месец август 2020 г. с лицето е осъществен еднократен телефонен контакт, като в същия е изразена готовност да предостави искани документи, но лицето не се е явило

в ТП на НОИ- С. град и не е предоставило никакви документи.

От ТД на НАП - офис "К." с вх. № Ц1030-21-591 #2/17.09.2020 т. е постъпило искане за извършване на действия от други контролни органи № П-22221320065254-032-002/11.09.2020г. във връзка с извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на [фирма].

В хода на извършена проверка на Р. К. М. - В., ЕГН [ЕГН] от контролните органи на ТД на НАП - офис "К." от лицето са изискани всички сключени трудови договори и допълнителни споразумения с работодател [фирма], писмени обяснения и документи за изплатени трудови възнаграждения. Видно от предоставеното копие на трудовия договор, лицето е постъпило на работа на 01.01.2016 г. (по данни на ИС на НАП с вх. №22388163454935 от 08.10.2016 г. е подадено уведомление по чл.62. ал. 5 от КТ за сключен трудов договор с лицето, считано от 06.10.2016 г.), посочено е и мястото на трудова дейност — [населено място].

За периода от м. 01.2016 г. до м. 02.2019 г., Р. К. М. - В. е работила в [фирма] - [населено място], от който са подадени декларации обр. 1 за периода от м. 01.2016 г. до м. 09,2016 вкл. за 8 часов работен ден, и от м. 10.2016г. до м. 04.2020 г. за 4 часов работен ден.

Видно от протокол № ПР2017107/13.07.2020 г. на ИА "ГИТ" - Дирекция " ИТ"- Софийска област, при извършена проверка на контролните органи на ИТ по спазване на трудовото законодателство по ЗЗБУТ е установено, че дружество [фирма]. осъществява дейност на адрес [населено място], [улица].

От изложеното става ясно, че не са спазени изискванията на чл. 152 от КТ- "работникът иди служителят има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по- малко от 12 часа".

Изпратено е искане за извършване на действия от други контролни органи № 11-22221320065254-032-01/19.06.2020 г. до ИА "ГИТ".

В получен отговор изх. № 20057176/16.07.2020 г. от "ИТ" С. е установено, че в ИС на ИА "ГИТ" за дружество [фирма] няма данни за адреси на които да са се стопанисвали обекти, и в които да се осъществява/ла дейност, няма данни да са извършвани проверки. От контролните органи на ИТ - С. не е осъществен контакт е управител или представител на дружеството, дори и след потърсено съдействие от СДВР.

В заключение на горните факти и обстоятелства от контролните органи на НАП - офис "К." с изразено становище, че няма никакви данни, че [фирма], ЕИК[ЕИК] извършва каквато и да е дейност от м. 06.2016 г. до настоящият момент, което води до основателни съмнения, че сключването на трудовите договори с наети лица има за цел последните да черпят здравно -осигурителни права, посредством фиктивно сключени договори. Предвид на което са сигнализирани НОИ- С. град за предприемане на действия по анулиране на подадените данни с декл. обр. 1.

Данните в информационна система на НОИ сочат, че за Р. К. М. - В. е наличен запис за подадено уведомление по чл.62, ал. 5 от КТ от [фирма] за сключен трудов договор на 06.10.2016 г. на длъжност „търговски представител“ с основно трудово възнаграждение 2 500,00 лв. който, считано от 01.03.2019г.І е прекратен. От страна на дружеството на 10.10.2016г. за лицето са подадени осигурителни данни за назад във времето от месец януари до месец септември 2016 г. вкл., като същите са с близък/равен на максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответната година).

Предвид изложеното е направено заключението, че [фирма] не е извършвало търговска дейност за съответния период и не е следвало да се назначават лица по трудово правоотношение и да се подават данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО.

Издадено е Разпореждане № РВ-3-21-00878977 от 12.02.2021г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град, с което е постановено на Р. К. В. да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 22.08.2017г. до 03.11.2017гг. в размер на 2 642,78 лв.- главница. Длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град е преценило, че по преписката не са налице данни и доказателства за наличие на умисъл и виновно поведение – недобросъвестност от страна на лицето, поради което е приел, че е приложима разпоредбата на чл. 114, ал.2, т.2 от КСО.

По жалба на Р. К. В. срещу Разпореждане № РВ-3-21-00878977 от 12.02.2021г. е постановено процесното Решение № 1040-21-573 от 08.06.2021 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което жалбата е отхвърлена.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-573 от 08.06.2021 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпореждане № РВ-3-21-00878977 от 12.02.2021г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител по контрол на разходите при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока

на изплащане.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в §. 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Наличието на валидно сключено и непрекъснато трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и на осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Видно от цитираното легално определение, изискването на закона е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В горния смисъл е решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019г.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че наведените в оспорваното решение доводи и твърдения не отговарят на действителността и на събраните документи и доказателства. Изложените от директора на ТП на НОИ – С. град мотиви са обосновавали извод за липса на осъществявана от дружеството дейност, което е пряко свързано с въпроса дали Р. К. В. е притежавала за процесния период качеството на осигурено лице по смисъла на КСО. От съвкупната преценка на всички доказателства по делото може да се направи извод, че [фирма] не е осъществявало дейност, не е имало приходи, не са внасяни осигурителни вноски във фондовете на ДОО и не е имало основание да назначава лица на работа по трудово правоотношение. Няма доказателства дружествата да е разполагало с офис/магазин/търговски обект, където служителите да са изпълнявали реално дейността, за която се претендира да са назначени, няма регистрирани фискални устройства, няма отразени приходи в дневниците за продажби. Следователно, сочените за назначени на трудови договори лица, включително и жалбоподателката Р. К. В. не са

упражнявали реална трудова дейност.

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по см. на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на Р. К. М.-В. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото му на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружеството дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ. получавали обезщетения от НОИ. Доказателства в обратния смисъл по делото не са ангажирани. Доказателствената тежест за установяване на реално положен труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./. Такъв не е доказан от Р. К. М.-В.. Същата не се възползва и от предоставената ѝ възможност за събиране на гласни доказателства, като в открито съдебно заседание не осигури допуснатите по негово искане двама свидетели. При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателят.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на О. К. П., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същата да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от на 2 642,78 лв.

Процесното Разпореждане е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, в хода на която са издадени, влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателката данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма].

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли. Предвид изхода на делото съдът дължи произнасяне и по направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, което следва да е съобразено със сложността на делото. Като съобрази тези обстоятелства съдът намира, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение на ответника в размер на 100.00 лева определено по реда на чл.24 от Наредбата за заплащането на правната

помощ, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. К. М.-В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място] [улица], ет.4, ап.8 срещу Решение № 1040-21-573 от 08.06.2021г. на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане № РВ-3-21-00878977 от 12.02.2021г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ – С. -град.

ОСЪЖДА Р. К. М.-В., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, сумата от 100.00лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

Съдия: